

Адмирал Махић

(ЉУБАВНА ПЈЕСМА НА СТАРОМ
МОСТАРСКОМ МОСТУ, 2)

Ја се повремено заљубим
У несавршену дјевојку

Дјевојка пјева преко зелених каскада

Сунце из чашке перунике израђа
Сјенка од смокве прокрвари

Орфејско сунце сједи уз њено лице
То су позе које не вену

Гриј, сунце, Гриј!
Гриј, љубави! Гриј!

И ништа друго, Боже нека
ти руку милосних није лив:
Боље, убиј!